

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
udvalg@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 7. marts 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 145 (L 113), som hermed besvares.

9. marts 2016
J.nr. 2016-1009

Spørgsmål nr. 145:

”Ministeren bedes kommentere intern henvendelse af 4. marts 2016 om 225-timersreglen, jf. L 113 - bilag 24.”

Svar:

Grundlovens § 75, stk. 2, indebærer, at det påhviler staten at sikre et eksistensminimum for personer, der opholder sig mere end rent midlertidigt i Danmark, og hvis forsørgelse ikke påhviler andre, dog mod at underkaste sig de forpligtelser, som loven herom påbyder. Borgerne kan ved domstolene få prøvet, om kravet er opfyldt.

Efter bestemmelsen skal der bestå et offentligt forsørgelsesvæsen, der sikrer, at den, der ikke kan forsørge sig selv, og hvis forsørgelse ikke påhviler nogen anden, kan modtage hjælp fra det offentlige.

Det er almindeligt antaget i den statsretlige litteratur, at bestemmelsen i § 75, stk. 2, indebærer en pligt for det offentlige til at sikre, at der består et offentligt forsørgelsesvæsen, der sikrer enhver, der ikke kan klare sig selv, og hvis forsørgelse ikke påhviler andre, en egentlig ret til hjælp, jf. bl.a. Jens Peter Christensen m.fl. Grundloven med kommentarer (2015), side 483.

Retten til hjælp af det offentlige er således betinget af, at den pågældende ikke kan ernære sig eller sine, og at forsørgelsen af den pågældende ikke påhviler nogen anden.

Bestemmelsen angiver ikke omfanget af hjælpen. Det antages imidlertid, at § 75, stk. 2, forudsætter, at det påhviler det offentlige at garantere basal forsørgelse, "således at ingen omkommer af nød", jf. Alf Ross 1980, side 783, og Jens Peter Christensen m.fl. 2015, side 483.

Der er almindelig enighed i faglitteraturen om, at hvis der stilles betingelser for hjælp, skal det som minimum være betingelser, som det er muligt at opfylde for den enkelte.

I faglitteraturen lægges det visse steder tillige til grund, at de betingelser, der kan stilles, skal kunne relatere sig til selvforsørgelsen. Det er i denne forbindelse accep-

teret, at også krav om aktivering efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan stilles uden at være i konflikt med grundlovens § 75.

Lovforslaget ændrer ikke på de satser, der gælder i kontanthjælpssystemet, og alle er fortsat sikret et forsørgelsesgrundlag. Forsørgelsesgrundlaget for personer omfattet af 225-timersreglen skal ses i sammenhæng med de supplerende ydelser, fx børne- og ungedydelse mv., den enkelte kan modtage, og det forhold at der kan søges om supplerende hjælp til nødvendige udgifter.

Det er således regeringens opfattelse, at den foreslåede 225-timersregel for såvel ægtefæller som ugifte er i overensstemmelse med grundlovens § 75, stk. 2.

Det bemærkes, at kommunen skal give personer støtte til at få fodfæste på arbejdsmarkedet, såfremt de er i risiko for at blive omfattet af 225-timersreglen, herunder sikre, at de får den nødvendige hjælp til at finde mulige arbejdsgivere og søge job. I den forbindelse kan kommunen henvise personerne til en særlig jobformidler og give tilbud om mentorstøtte mv.

Det bemærkes endvidere, at de personer, som har en så begrænset arbejdsevne, at kommunen ud fra et konkret skøn vurderer, at de pågældende ikke vil kunne arbejde 225 timer inden for et år på det ordinære arbejdsmarked, undtages fra 225-timersreglen. Samt at perioden på 12 kalendermåneder, inden for hvilke en person skal have haft 225 timers ordinær ustyttet beskæftigelse, forlænges med perioder, hvor personen ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom, barsel mv.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen